

Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2018 r. – IFSUA / Rada**(Sprawa T-251/18)**

(2018/C 221/39)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat T. Gui Mori)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Na podstawie art. 263 akapit czwarty in fine TFUE strona skarżąca IFSUA, której zaskarżony akt dotyczy bezpośrednio, wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności, na podstawie wyraźnego kryterium podzielności tych przepisów, art. 2 ust. 2 i art. 9 ust. 4 i 5 rozporządzenia Rady (UE) 2018/120 z dnia 23 stycznia 2018 r. (Dz.U 2018, L 27, s. 1), rozumianego jako „akt regulacyjny” dotyczący wykonania środków ograniczających i całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) w odniesieniu do uprawnień do połowów rekreacyjnych.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy rozporządzenia Rady (UE) 2018/120 ⁽¹⁾, o którego stwierdzenie częściowej nieważności wniosła skarżąca.

W tym względzie strona skarżąca precyzuje, że wnosi o stwierdzenie nieważności wskazanych powyżej przepisów w zakresie, w jakim ich zastosowanie do różnych sposobów połowów rekreacyjnych będących działalnością, która nie jest objęta wspólną polityką rybołówstwa, oznacza całkowity zakaz połowów labraksy (*Dicentrarchus labrax*) dotyczący jedynie rybaków dokonujących połowów podwodnych, zagrażając tym samym przetrwaniu tej działalności, samego sportu i związanego z nim sektora przemysłu.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Radę art. 2 ust. 5 i art. 3 ust. 1 lit. d), art. 4 ust. 1 lit. d) i art. 6 lit. d) i e) TFUE ze względu na to, że zaskarżone przepisy stanowią środki zakazowe dotyczące bezpośrednio połowów rekreacyjnych i podwodnych połowów sportowych labraksy, podczas gdy Rada nie posiada kompetencji, nawet dzielonych, w tym zakresie.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Radę zasad pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań w art. 2 ust. 2 i art. 9 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) 2018/120 ze względu na to, że przepisy te wyraźnie wykraczają poza ramy kompetencji powierzonych i ich historyczny rozwój.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Radę w art. 2 ust. 2 i art. 9 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) 2018/120 zasad równości i niedyskryminacji wyrażonych w art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ze względu na zastosowanie w tym samym rozporządzeniu wykonawczym ustalającym uprawnienia do połowów labraksy, ale przy pomocy odmiennych kryteriów, przepisów dotyczących zarówno połowów przemysłowych jak i połowów rekreacyjnych. Te dwie kategorie nie są zdaniem skarżącej w znacznym stopniu porównywalne, jako adresaci tego samego pakietu środków.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Radę w art. 2 ust. 2 i art. 9 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) 2018/120 zasady proporcjonalności przy stosowaniu art. 43 ust. 3 TFUE. W tym zakresie skarżąca podnosi, że w rozporządzeniu będącym przedmiotem niniejszej skargi ustalenie uprawnień do połowów labraksy, zarówno w odniesieniu do połowów przemysłowych, jak i rekreacyjnych, służy celowi polegającemu na znaczącym zmniejszeniu śmiertelności połowowej stada północnego, tak aby umożliwić niewielki wzrost biomasy i że cel ten może zostać osiągnięty za pomocą mniej restrykcyjnego środka niż środek polegający na całkowitym zakazie połowów podwodnych labraksy. W ramach tego zarzutu strona skarżąca podnosi także naruszenie art. 12, 16, 37 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/120 z dnia 23 stycznia 2018 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2018 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, a także zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/127 (Dz.U. 2018, L 27, s. 1).